Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►**B**

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 11 december 1973

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake bepaalde voor menselijke consumptie bestemde suikers

(73/437/EEG)

(PB L 356 van 27.12.1973, blz. 71)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►**A1**	Toetredingsakte van Griekenland	L 291	17	19.11.1979

▼B

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 11 december 1973

betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake bepaalde voor menselijke consumptie bestemde suikers

(73/437/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement [1],

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité [2],

Overwegende dat in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten bepaalde categorieën suiker, alsmede de daarvoor geldende definities en kenmerken inzake samenstelling worden omschreven en de voorschriften voor de etikettering en verpakking van deze produkten worden bepaald;

Overwegende dat de verschillen tussen deze nationale bepalingen het vrije verkeer van deze produkten kunnen belemmeren en ongelijke concurrentievoorwaarden kunnen scheppen;

Overwegende voorts dat het voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (saccharose) nodig is dat de verschillende in de handel gebrachte kwaliteiten van dit produkt, de kenmerken van samenstelling en de voorschriften voor etikettering en verpakking ervan op communautair niveau worden bepaald;

Overwegende dat de vaststelling van de voorschriften voor de monsterneming en de analysemethoden met het oog op de controle op de samenstelling en op de fabricagekenmerken van de bedoelde produkten, uitvoeringsmaatregelen van technische aard zijn, die de Commissie dient te nemen ten einde de procedure te vereenvoudigen en te bespoedigen;

Overwegende dat in alle gevallen waarin de Raad de Commissie bevoegdheden verleent voor de uitvoering van voorschriften op het gebied van levensmiddelen, in een procedure dient te worden voorzien waarbij een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in het bij besluit van de Raad van 13 november 1969 [3] ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen tot stand wordt gebracht;

Overwegende dat de vaststelling van een totaal gehalte aan residuele zwaveldioxyde voor de in deze richtlijn omschreven produkten, in bepaalde Lid-Staten een wijziging van de fabricagemethode noodzakelijk maakt, zodat moet worden voorzien in een overgangsperiode om de noodzakelijke aanpassingen mogelijk te maken; dat de aldus bepaalde afwijkingen, ten aanzien van al dan niet gedehydreerde glucosestroop op de gehele Gemeenschap kunnen worden toegepast, terwijl zij voor de overige produkten kunnen worden beperkt tot de Lid-Staten die dit wensen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. *Halfwitte suiker*

   gezuiverde en gekristalliseerde saccharose, van deugdelijke kwaliteit, en met de volgende kenmerken:

   a) polarisatie ten minste 99,5º

(1) PB nr. C 101 van 4. 8. 1970, blz. 33.
(2) PB nr. C 146 van 11. 12. 1970, blz. 20.
(3) PB nr. L 291 van 19. 11. 1969, blz. 9.

▼B

b)	gehalte aan invertsuiker	ten hoogste 0,10 gewichtspercent
c)	verlies bij het drogen	ten hoogste 0,10 gewichtspercent
d)	gehalte aan residuele zwaveldioxyde	ten hoogste 15 mg/kg

2. *Suiker of witte suiker*

gezuiverde en gekristalliseerde saccharose, van deugdelijke kwaliteit, en met de volgende kenmerken:

a)	polarisatie	ten minste 99,7º
b)	gehalte aan invertsuiker	ten hoogste 0,04 gewichtspercent
c)	verlies bij het drogen	ten hoogste 0,10 gewichtspercent
d)	gehalte aan residuele zwaveldioxyde	ten hoogste 15 mg/kg
e)	kleurtype	ten hoogste 12 punten, bepaald overeenkomstig de voorschriften van de bijlage onder a)

3. *Geraffineerde suiker of geraffineerde witte suiker*

het produkt met de in punt 2, onder a) tot en met d), genoemde kenmerken en waarvan het overeenkomstig de voorschriften van de bijlage bepaalde aantal punten in totaal niet meer bedraagt dan 8, noch meer dan:

— 4 voor het kleurtype,

— 6 voor het asgehalte,

— 3 voor de kleur van de oplossing.

4. *Vloeibare suiker*

waterige oplossing van saccharose, met de volgende kenmerken:

a)	droge stof	ten minste 62 gewichtspercenten
b)	gehalte aan invertsuiker (verhouding fructose/dextrose: 1,0 ± 0,2)	ten hoogste 3 gewichtspercenten van de droge stof
c)	conductometrisch bepaald asgehalte	ten hoogste 0,1 gewichtspercent van de droge stof, bepaald overeenkomstig de voorschriften van de bijlage onder b)
d)	kleuring van de oplossing	ten hoogste 45 ICUMSA-eenheden bepaald overeenkomstig de voorschriften van de bijlage onder c)
e)	gehalte aan residuele zwaveldioxyde	ten hoogste 15 mg/kg van de droge stof

5. *Vloeibare invertsuiker*

waterige saccharose-oplossing waarin gedeeltelijke inversie door hydrolyse heeft plaatsgevonden, met een niet overwegende hoeveelheid invertsuiker en met de volgende kenmerken:

a)	droge stof	ten minste 62 gewichtspercenten
b)	gehalte aan invertsuiker (verhouding fructose/dextrose: 1,0 ± 0,1)	meer dan 3 gewichtspercenten, maar niet meer dan 50 gewichtspercenten van de droge stof
c)	conductometrisch bepaald asgehalte	ten hoogste 0,4 gewichtspercent van de droge stof, bepaald overeenkomstig de voorschriften van de bijlage onder b)

▼B

d)	gehalte aan residuele zwaveldioxyde	ten hoogste 15mg/kg van de droge stof

6. *Invertsuikerstroop*

waterige oplossing, eventueel gekristalliseerd, van saccharose, waarin gedeeltelijke inversie door hydrolyse heeft plaatsgevonden, met een overwegende hoeveelheid invertsuiker en met de volgende kenmerken:

a)	droge stof	niet minder dan 62 gewichtspercenten
b)	gehalte aan invertsuiker (verhouding fructose/dextrose: 1,0 ± 0,1)	meer dan 50 gewichtspercenten van de droge stof
c)	conductometrisch bepaald asgehalte	ten hoogste 0,4 gewichtspercent van de droge stof, bepaald overeenkomstig de voorschriften van de bijlage onder b)
d)	gehalte aan residuele zwaveldioxyde	ten hoogste 15mg/kg van de droge stof

7. *Glucosestroop*

gezuiverde en geconcentreerde waterige oplossing van eetbare sacchariden verkregen uit zetmeel, met de volgende kenmerken:

a)	droge stof	ten minste 70 gewichtspercenten
b)	dextrose-equivalent	ten minste 20 gewichtspercenten van de droge stof, uitgedrukt in D-glucose
c)	sulfaatas	ten hoogste 1,0 gewichtspercent van de droge stof
d)	totaal zwaveldioxyde	
	— algemeen	ten hoogste 20 mg/kg
	— uitsluitend voor gebruik in suikerwerkprodukten	de Lid-Staten kunnen onverminderd de nationale of communautaire bepalingen tot vaststelling van de maximumgehalten aan zwaveldioxyde van de verschillende suikerwerkprodukten, voor de op hun eigen grondgebied in de handel gebrachte glucosestroop, hogere toleranties dan 20mg/kg vaststellen, welke gehalten evenwel ten hoogste 400 mg/kg mogen bedragen
	— voor gebruik in bepaalde andere levensmiddelen	de Lid-Staten kunnen overeenkomstig de nationale bepalingen die gelden voor deze levensmiddelen en onverminderd de communautaire bepalingen voor de op hun eigen grondgebied in de handel gebrachte glucosestroop hogere toleranties dan 20 mg/kg vaststellen, welke gehalten evenwel ten hoogste 400 mg/kg mogen bedragen, mits deze toleranties door eisen van technologische aard gerechtvaardigd zijn.

8. *Gedehydreerde glucosestroop, gedroogde glucosestroop of watervrije glucosestroop*

gedeeltelijk gedroogde glucosestroop met de volgende kenmerken:

a)	droge stof	ten minste 93 gewichtspercenten
b)	dextrose-equivalent	ten minste 20 gewichtspercenten van de droge stof, uitgedrukt in D-glucose
c)	sulfaatas	ten hoogste 1,0 gewichtspercent van de droge stof
d)	totaal zwaveldioxyde	

▼B

— algemeen	ten hoogste 20 mg/kg
— uitsluitend voor gebruik in suikerwerkprodukten	ten hoogste 150 mg/kg; deze tolerantie laat evenwel onverlet de nationale of communautaire bepalingen tot vaststelling van de maximumgehalten aan zwaveldioxyde van de verschillende suikerwerkprodukten
— voor gebruik in bepaalde andere levensmiddelen	de Lid-Staten kunnen overeenkomstig de nationale bepalingen die gelden voor deze levensmiddelen en onverminderd de communautaire bepalingen, voor de op hun eigen grondgebied in de handel gebrachte glucosestroop hogere toleranties dan 20 mg/kg vaststellen, welke gehalten evenwel ten hoogste 150 mg/kg mogen bedragen, mits deze toleranties door eisen van technologische aard gerechtvaardigd zijn

9. *Dextrose monohydraat, dextrose met kristalwater of druivesuiker met kristalwater*

gezuiverde en gekristalliseerde D-glucose met één molecule kristalwater, met de volgende kenmerken:

a) dextrose (D-glucose)	ten minste 99,5 gewichtspercenten van de droge stof
b) droge stof	ten minste 90,0 gewichtspercenten
c) sulfaatas	ten hoogste 0,25 gewichtspercent van de droge stof
d) totaal zwaveldioxyde	ten hoogste 15 mg/kg

10. *Watervrije dextrose, dextrose zonder kristalwater of druivesuiker zonder kristalwater*

gezuiverde en gekristalliseerde D-glucose zonder kristalwater, met de volgende kenmerken:

a) dextrose (D-glucose)	ten minste 99,5 gewichtspercenten van de droge stof
b) droge stof	ten minste 98,0 gewichtspercenten
c) sulfaatas	ten hoogste 0,25 gewichtspercent van de droge stof
d) totaal zwaveldioxyde	ten hoogste 15 mg/kg

Artikel 2

De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen opdat de in artikel 1 gedefinieerde produkten slechts in de handel kunnen worden gebracht, indien zij in overeenstemming zijn met de in deze richtlijn en in de bijlage daarvan voorkomende regels.

Artikel 3

1. De in artikel 1 bedoelde benamingen mogen alleen worden gebruikt voor de aldaar gedefinieerde produkten en dienen in de handel ter aanduiding daarvan te worden gebruikt; de in artikel 1, punt 2, bedoelde benaming mag ook voor het in artikel 1, punt 3, gedefinieerde produkt worden gebruikt.

Daarenboven mag de aanduiding „wit” alleen worden gebruikt:

a) voor vloeibare suiker waarvan de kleuring van de oplossing 25 ICUMSA-eenheden, bepaald volgens de methode in de bijlage onder c), niet overschrijdt,

▼B

b) voor vloeibare invertsuiker en voor invertsuikerstroop waarvan

— het asgehalte niet hoger is dan 0,1 %

— de kleuring van de oplossing 25 ICUMSA-eenheden, bepaald volgens de methode in de bijlage onder c), niet overschrijdt.

2. Lid 1 laat evenwel onverlet de bepalingen op grond waarvan deze benamingen mogen worden gebruikt in bijzondere benamingen om, overeenkomstig de bestaande gebruiken, andere produkten aan te duiden, voor zover die onder deze benamingen niet kunnen worden verward met de in artikel 1 gedefinieerde produkten.

3. Bovendien is lid 1, voor wat betreft het gebruik van het woord „suiker" zonder verdere aanduiding, slechts van toepassing op de directe handel in voedingssuikers als zodanig en niet op de samengestelde produkten waarin deze suikers zijn gebruikt.

Artikel 4

Gedurende een termijn van 3 jaar na de kennisgeving van deze richtlijn en in afwijking van artikel 1, punten 7 en 8, is een maximumgehalte aan residuele zwaveldioxyde in de in de vorengenoemde punten gedefinieerde produkten van 40 mg/kg toegelaten.

Artikel 5

Gedurende een termijn van vijf jaar na de kennisgeving van deze richtlijn en in afwijking van artikel 1, punten 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9 en 10, kunnen de Lid-Staten voor de produkten die op hun grondgebied in de handel worden gebracht de bepalingen handhaven waarbij een maximumgehalte aan residuele zwaveldioxyde is toegestaan tot aan 20 mg/kg.

Artikel 6

Onverminderd de nationale bepalingen op dit gebied, mogen de in artikel 1, punten 7 en 8, gedefinieerde produkten met een totaal zwaveldioxydegehalte van meer dan 20 mg/kg, niet in de kleinhandel worden gebracht.

Artikel 7

De in artikel 1 gedefinieerde produkten

— mogen niet worden onderworpen aan een blauwingsprocédé,

— mogen slechts worden gekleurd, indien zij zijn bestemd voor gebruik in andere levensmiddelen, overeenkomstig de bepalingen van toepassing op deze levensmiddelen, alsmede op het gebruik van kleurstoffen in levensmiddelen.

Artikel 8

1. De in artikel 1, punt 1 tot en met 3, gedefinieerde produkten mogen, indien de afzonderlijke verpakkingen een nettogewicht hebben dat ligt tussen meer dan 100 g en 5 kg per afzonderlijke verpakking, slechts in de volgende nettogewichten in de handel worden gebracht: 125 g, 250 g, 500 g, 750 g, 1 kg, 1,5 kg, 2 kg, 2,5 kg, 3 kg, 4 kg en 5 kg.

2. Bij wijze van overgangsmaatregel zijn gedurende een periode van ten hoogste 5 jaar na de kennisgeving van deze richtlijn eveneens andere netto- of brutogewichten toegestaan dan de in lid 1 genoemde, indien deze in overeenstemming zijn met de op het ogenblik van de kennisgeving van deze richtlijn geldende nationale bepalingen of bestaande gebruiken.

Artikel 9

1. Op de verpakkingen, recipiënten of etiketten van de in artikel 1 gedefinieerde produkten behoeven alleen de volgende vermeldingen aangebracht te worden:

a) de benaming waarmee de produkten in artikel 1 worden aangeduid; niettemin

— zijn de vermeldingen „monohydraat", „met kristalwater" en „watervrij", „zonder kristalwater" facultatief voor het in de kleinhandel

▼B

aanduiden van de in artikel 1, punten 9 en 10, gedefinieerde produkten,

— moet de aanduiding „gekleurd" steeds worden toegevoegd aan de benaming van overeenkomstig artikel 6 gekleurde produkten; in dat geval is de aanduiding „wit" verboden;

b) het nettogewicht, behalve indien de produkten minder dan 50 g wegen; deze uitzondering geldt niet voor produkten met een gewicht van minder dan 50 g per eenheid die worden aangeboden in verzamelverpakkingen waarvan het totale nettogewicht 50 g of meer bedraagt, in welk geval het totale nettogewicht van de zich in de verzamelverpakking bevindende produkten daarop moet worden vermeld; voor de produkten, gedefinieerd in artikel 1, punt 1, 2, 3, 9 en 10, mag de aanduiding van het nettogewicht evenwel worden vervangen door een opgave van het minimum nettogewicht, indien zij worden aangeboden in de vorm van klontjes of in zakjes;

c) de naam of de handelsnaam en het adres of de maatschappelijke zetel van de fabrikant, van de verpakker of van een in de Gemeenschap gevestigde verkoper; deze bepaling laat onverlet het eventuele recht van de fabrikant de vermelding van zijn naam of zijn handelsnaam te eisen;

d) een opgave van de werkelijke gehalten aan droge stof en aan invertsuiker, wanneer het vloeibare suiker, vloeibare invertsuiker of invertsuikerstroop betreft;

e) de aanduiding „gekristalliseerd", wanneer het invertsuikerstroop met kristallen in de oplossing betreft;

f) de benaming van glucosestroop en gedehydreerde glucosestroop met een zwaveldioxydegehalte van meer dan 20 mg/kg en, in het geval bedoeld in artikel 4, van meer dan 40 mg/kg, wordt gevolgd door de aanduiding van het levensmiddel voor de vervaardiging waarvan de stroop bestemd is; het maximumgehalte aan zwaveldioxyde van het produkt wordt in de begeleidende documenten vermeld.

2. De in lid 1 genoemde vermeldingen moeten goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar zijn.

3. Het bepaalde in lid 1 sluit niet uit dat op de in artikel 1 gedefinieerde produkten, behalve de verplichte benaming daarvan, andere, in de verschillende Lid-Staten gebruikelijke benamingen voorkomen, mits deze de consumenten niet op een dwaalspoor kunnen brengen.

4. Indien de in artikel 1 gedefinieerde produkten in verpakkingen of recipiënten met een nettogewicht van ten minste 10 kg verpakt zijn en niet in de kleinhandel gebracht worden, behoeven de in lid 1, sub b), d), e) en f), bedoelde gegevens slechts in de begeleidende documenten te worden vermeld.

5. In afwijking van het bepaalde in lid 1 en onverminderd de bepalingen die de Gemeenschap zal vaststellen inzake het etiketteren van levensmiddelen, mogen de Lid-Staten de nationale voorschriften handhaven krachtens welke verplicht moeten worden aangeduid:

a) de fabricage-inrichting voor wat hun nationale produktie betreft,

b) het land van oorsprong; deze vermelding mag echter niet worden geëist voor binnen de Gemeenschap vervaardigde produkten.

6. De Lid-Staten treffen, afgezien van hetgeen in de leden 1 en 2 is bepaald, geen nadere regeling inzake de wijze waarop de in lid 1 voorgeschreven aanduidingen aangebracht dienen te worden. De Lid-Staten kunnen evenwel de handel in de in artikel 1 gedefinieerde produkten verbieden wanneer de in lid 1, onder a), d), e) en f), bedoelde aanduidingen niet in de officiële taal of talen van hun land voorkomen op een van de hoofdzijden van de verpakking of, in het in lid 4 bedoelde geval, in de begeleidende documenten.

In Ierland en het Verenigd Koninkrijk mogen evenwel gedurende de in artikel 8, lid 2, bedoelde overgangsperiode en slechts voor zover deze Lid-Staten dit eisen, andere dan metrieke gewichten worden aangegeven met vermelding van het metrieke equivalent.

7. De leden 1 tot en met 6 zijn van toepassing onverminderd de door de Gemeenschap inzake de etikettering vast te stellen bepalingen.

▼B

Artikel 10

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen opdat de handel in de in artikel 1 gedefinieerde produkten die overeenkomen met de in deze richtlijn en de bijlage vervatte definities en regels, niet kan worden belemmerd door de toepassing van de nationale, niet geharmoniseerde bepalingen inzake de samenstelling, bereidingswijzen, de presentatie of de etikettering van uitsluitend deze produkten of van levensmiddelen in het algemeen.

2. Lid 1 is niet van toepassing op de niet-geharmoniseerde bepalingen, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van

— bescherming van de volksgezondheid,

— beteugeling van misleiding, op voorwaarde dat deze bepalingen niet van dien aard zijn dat daarmede de toepassing van de in deze richtlijn vervatte definities en voorschriften wordt belemmerd,

— bescherming van de industriële en commerciële eigendom, de aanduidingen van herkomst en oorsprong, alsmede het tegengaan van oneerlijke concurrentie.

Artikel 11

De voorschriften betreffende de monsterneming en de analysemethoden welke noodzakelijk zijn voor de controle op de samenstelling en op de fabricagekenmerken van de in artikel 1 gedefinieerde produkten, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12.

Artikel 12

1. In de gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van de in dit artikel omschreven procedure, wordt deze procedure bij het bij besluit van de Raad van 13 november 1963 ingestelde Permanent Comité voor Levensmiddelen, hierna te noemen het „Comité", ingeleid door de Voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van een Vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De Vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de Voorzitter kan bepalen naargelang van de urgentie van het betrokken vraagstuk. Het spreekt zich uit met een meerderheid van ►A1 vijfenveertig ◄ stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de vast te stellen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

c) Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 13

Het bepaalde in artikel 12 is van toepassing gedurende een periode van achttien maanden, te rekenen vanaf de datum dat de in artikel 12, lid 1, bedoelde procedure voor de eerste maal bij het Comité is ingeleid.

Artikel 14

Deze richtlijn is niet van toepassing op:

a) de in artikel 1 gedefinieerde produkten wanneer het gaat om:

— poedersuikers,

— kandijsuikers,

— suikerbroden;

▼B

b) produkten die zijn bestemd om uit de Gemeenschap te worden uitgevoerd.

Artikel 15

Binnen en jaar na de kennisgeving van deze richtlijn wijzigen de Lid-Staten, zo nodig, hun wettelijke voorschriften, ten einde te voldoen aan deze richtlijn; zij doen de Commissie onmiddellijk daarvan mededeling. De aldus gewijzigde voorschriften worden twee jaar na de kennisgeving van toepassing op produkten die in de Gemeenschap zijn vervaardigd of daarin worden ingevoerd.

Artikel 16

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

▼B

BIJLAGE

Voorschriften voor de bepaling van het kleurtype, het asgehalte en de kleur van de oplossing voor de in artikel 1, punten 2 en 3, omschreven (witte) suiker en geraffineerde (witte suiker)

Een „punt” komt overeen met:

a) wat het kleurtype betreft: 0,5 eenheid volgens de methode van het Instituut voor landbouwtechnologie en suikerindustrie te Brunswijk, bedoeld in de bijlage, hoofdstuk A, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1265/69 van de Commissie van 1 juli 1969 betreffende de methoden welke van toepassing zijn bij de bepaling van de kwaliteit voor suiker gekocht door de interventiebureaus [1];

b) wat het asgehalte betreft: 0,0018 % volgens de methode van de International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses (ICUMSA), bedoeld in de bijlage, hoofdstuk A, lid 1, van de vorengenoemde verordening;

c) wat de kleur van de oplossing betreft: 7,5 eenheden volgens de in bijlage, hoofdstuk A, lid 3, van de vorengenoemde verordening bedoelde ICUMSA-methode.

[1] PB nr. L 163 van 4. 7. 1969, blz. 1.